

แบบจัดเก็บองค์ความรู้

องค์ความรู้เรื่องการผลิตทุเรียนนอกฤดู ของประธานศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรอำเภอหนองปีตา

เจ้าของความรู้ หรือผู้ให้ข้อมูล นายประพันธ์ แดงพรม

บ้านเลขที่ ๓๙ หมู่ที่ ๙ ตำบลกรุงชิง อำเภอหนองปีตา จังหวัดนครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๒ ๒๓๒ ๔๒๖๗

วันที่บันทึกความรู้ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๖

กระบวนการ/ขั้นตอน/วิธีการปฏิบัติ
(ขององค์ความรู้)

ข้อแนะนำ/เอกสารอ้างอิง/
คู่มือต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์
ความรู้

กระบวนการ/ขั้นตอน/วิธีการปฏิบัติองค์ความรู้

นายประพันธ์ แดงพรม เกิดบ้านเลขที่ ๓๙ หมู่ที่ ๙ ตำบลกรุงชิง อำเภอหนองปีตา จังหวัดนครศรีธรรมราช ภายหลังเรียน กศน.จนจบเทียบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เริ่มต้นอาชีพเกษตรกร โดยได้สานต่อการทำสวนผลไม้เมืองร้อนจากบิดา อันได้แก่ เงาะ มังคุด ทุเรียนหมอนทอง พร้อมทั้งไร่นาสวนผสม อันได้แก่ ข้าว พริกขี้หนู มะเขือ พืชวงศ์แตง ถั่วฝักยาว มะละกอ ต่อมาในราวปี ๒๕๓๕ ได้ทำการลดการปลูกพืชชนิดอื่นลง และเริ่มจริงจังกับการปลูกทุเรียนหมอนทองมากขึ้น ด้วยเล็งเห็นว่า ในช่วงเวลานั้น ทุเรียนหมอนทองจะมีราคาต่อน้ำหนัก ไม่ต่างจาก มังคุด และเงาะมากนัก แต่ทุเรียนหมอนทองนั้นกลับให้ผลผลิต คิดเป็นน้ำหนักแล้วมากกว่า มังคุด และเงาะหลายเท่า ทำให้ทุเรียนหมอนทองเป็นพืชที่สร้างรายได้ได้มากกว่า ตนจึงได้ลดการปลูกมังคุด และเงาะลงเรื่อยๆ แล้วทดแทนด้วยทุเรียนหมอนทอง จนกระทั่งปี ๒๕๓๘ ได้รับเป็นแปลงสาธิตการจัดการศัตรูพืชด้วยวิธีผสมผสาน (IPM) และปี ๒๕๔๐ ก็ได้เปิดเป็นโรงเรียนเกษตรกร(ทุเรียน)

ต่อมาในปี ๒๕๔๒ ได้ไปศึกษาดูงานการผลิตทุเรียนนอกฤดูจากภาคตะวันออก ถัดมาในปี ๒๕๔๔ จึงเริ่มนำเอากรรมวิธีการผลิตทุเรียนนอกฤดู มาทดลองใช้กับสวนของตนเอง และถือได้ว่าเป็นเกษตรกรรายแรกในตำบลกรุงชิง ที่เริ่มการผลิตทุเรียนนอกฤดู ใช้เวลาทดลองล้มลุกคลุกคลานอยู่ราว ๓ ปี จึงเริ่มเห็นผล และปี ๒๕๔๙ จึงเริ่มตั้งตัวได้ จากการเข้าหาตลาดอยู่ราว ๓ ปี และราคาทุเรียนหมอนทองปรับตัวขึ้นเป็น กิโลกรัมละ ๕๐ บาท เริ่มแรก นายประพันธ์ ได้ใช้กรรมวิธีเดียวกันกับภาคตะวันออก ที่ตนได้เคยไปศึกษาดูงาน แต่ตนพบว่า สำหรับต้นทุเรียนที่มีอายุหลายสิบปี ต้นมีความสมบูรณ์มาก อาจไม่จำเป็นต้องใช้สารพาคโคลบิวทราโซล ในการชักนำต้นทุเรียนให้เกิดตาดอก อาศัยความเข้าใจในหลักของ C/N Ratio เน้นการให้ปุ๋ย และธาตุอาหารต่าง ที่ช่วยส่งเสริมการสร้างชุดใบ การสร้างและสะสมแป้ง ทั้งทางรากและทางใบ รวมถึงการควบคุมการให้น้ำ การดูแลป้องกันกำจัดศัตรูพืช ก็สามารถกระตุ้นการติดตาดอกในทุเรียนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพอากาศ ความชื้น ปริมาณฝนร่วมด้วย

๑. เกษตรกรต้องมีความรู้ความเข้าใจ เรื่องการจัดการบำรุงต้น การทำใบ เพื่อให้มีความพร้อมสำหรับการผลิตทุเรียนนอกฤดู การตัดแต่งกิ่ง การใช้ปุ๋ยทางดินทางใบ และการอารักขาพืชให้ปลอดภัยจากโรคและแมลงศัตรูพืช

๒. เกษตรกรควรรู้จักกระบวนการทำงานของ สารพาคโคลบิวทราโซน สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการลงสาร ตลอดจนความพร้อมของต้นทุเรียนที่สามารถลงสารพาคโคลบิวทราโซนเพื่อการชักนำให้เกิดการออกดอกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓. เกษตรกรได้ทราบขั้นตอนการดูแลรักษาดอกทุเรียนในระยะต่างๆ และการแต่งดอก การผสมเกสร ตลอดจนการอารักขาดอกทุเรียนให้ปลอดภัยจากโรคและแมลงทำลาย เพื่อการติดผลที่สมบูรณ์ของทุเรียน

<p>กระบวนการ/ขั้นตอน/วิธีการปฏิบัติ (ขององค์ความรู้)</p>	<p>ข้อแนะนำ/เอกสารอ้างอิง/ คู่มือต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์ ความรู้</p>
<p>องค์ความรู้ในการประกอบอาชีพ : เทคนิคการผลิตทุเรียน</p> <p>๑ การเลือกต้นทุเรียนที่เหมาะสม ในการผลิตทุเรียนนอกฤดู เลือกต้นทุเรียนสภาพสมบูรณ์ อายุไม่น้อยกว่า ๕ ปี</p> <p>๒ การสร้างชุดใบแรก ให้ตัดแต่งกิ่งทุเรียน เลือกตัดกิ่งย่อย กิ่งแห้ง กิ่งกระโดง กิ่งที่ชี้ลงดิน และกิ่งที่ชี้ขึ้นฟ้า ลงมาคลุมโคนต้นเพื่อรักษาความชื้นในดิน เหลือไว้เพียงกิ่งหลักที่ขนานกับพื้นดิน ร่วมกับการให้ปุ๋ยทางดินทั้งปุ๋ยอินทรีย์ และปุ๋ยเคมีสูตรไนโตรเจนสูง และให้น้ำพุ่มชื้น แต่ไม่แฉะ กรรมวิธีนี้จะช่วยให้อากาศถ่ายเทในทรงพุ่มได้สะดวก ลดการเข้าทำลายของโรค และกระตุ้นการสร้างชุดใบแรก</p> <p>๓ การดูแลใบชุดแรก เมื่อชุดใบแรกมีอายุราว ๑๕ วันนับจากวันที่เริ่มแตกใบใหม่ จะเริ่มเข้าสู่ระยะ “เพสลาด” ถึงระยะนี้สามารถให้ปุ๋ยทางใบร่วมด้วย เพิ่มเติมจากการให้ปุ๋ยทางดินได้ โดยการให้ปุ๋ยหรือธาตุอาหารในช่วงนี้ จะเริ่มเปลี่ยนสูตรปุ๋ยทางดินเป็นสูตรเสมอ(ปุ๋ยอินทรีย์ยังคงใส่ร่วมด้วยตามปกติ) เพื่อบำรุงต้นทุเรียนในทุกๆด้าน เพิ่มเติมด้วยธาตุแมกนีเซียมทางใบ เพื่อส่งเสริมให้ใบสร้างคลอโรฟิลล์ได้มาก เมื่อมีคลอโรฟิลล์มาก ใบจะหนา และสีเขียวเข้ม ช่วยเพิ่มกระบวนการสังเคราะห์แสง และสร้างแป้งเก็บสะสมได้มาก</p> <p>๔ การดูแลรักษาใบทั้งสองชุด เมื่อใบชุดที่สองแตกออก และเข้าสู่ระยะเพสลาด จะเปลี่ยนสูตรปุ๋ยทางดินเป็นสูตรฟอสฟอรัสและโพแทสเซียมสูง เพื่อส่งเสริมการสร้างดอก และเริ่มมีการให้สารละลายจำพวกกลูโคส (ในทางการค้าเรียกน้ำตาลทางด่วน) และธาตุแคลเซียม เพิ่มเติมไปด้วย กลูโคส จะช่วยเพิ่มการสะสมแป้งในใบ และแคลเซียม จะเพิ่มความแข็งแรงให้กับผนังเซลล์ เพื่อป้องกัน ดอกหลุดร่วงในอนาคต นอกจากนี้ ยังต้องหมั่นสำรวจแปลง เพื่อสอดส่องการเข้าทำลายของแมลง และโรคพืช เพราะการเข้าทำลายใบในช่วงนี้ จะไปทำลายการผลิตและสะสมแป้งในการสร้างตาดอกและสร้างผล</p> <p>๕ การกระตุ้นให้เกิดตาดอก ในกรณีที่ต้นทุเรียนมีอายุมาก และสภาพอากาศมีความชื้น เมื่อใบชุดที่สองแก่แล้ว อาจใช้การลดปริมาณการให้น้ำ การสูมไฟ และงดคลุมโคนต้น และอาจเพิ่มด้วยการใช้จอบขุดหน้าดิน ให้แดดส่องถึงและดินแห้ง ทำให้ “รากตะขาบ”แห้ง ประกอบกับการตัดแต่ง “กิ่งน้ำค้าง” “กิ่งกอดะไคร้” และกิ่งย่อยต่างๆ ก็อาจเพียงพอต่อการกระตุ้นตาดอก แต่ในต้นทุเรียนที่อายุน้อย อาจต้องใช้สารพาโคลบิวทราโซล ฉีดพ่นใต้ใบและใต้ท้องกิ่ง ในช่วงที่ใบชุดที่สองเข้าสู่ระยะเพสลาด ลดการรดน้ำ จึงจะช่วยกระตุ้นให้ทุเรียนเกิดตาดอกได้</p> <p>๖ การขึ้นน้ำ หลังการติดดอก ช่วงดอกระยะไข่ปลาถึงตาปู เป็นช่วงที่ดอกเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว ชาวสวนจำเป็นต้อง “ขึ้นน้ำ” แก่ต้นทุเรียนหรือคือเปลี่ยนเป็นการให้น้ำแก่ทุเรียนตามปกติ เมื่อกระตุ้นให้ดอกทุเรียน โดสม่าเสมอดีแล้ว ควรมีการให้น้ำวันเว้นวัน ถ้าฝนทิ้งช่วง แต่หากมีฝนตกชุก ดอกทุเรียนในระยะไข่ปลา อาจหยุดพัฒนาการ แก้ไขโดยฉีดพ่นด้วยไทโอยูเรียใต้ท้องกิ่ง ร่วมกับปุ๋ยโพแทสเซียมทางใบเพื่อช่วยให้ดอกทุเรียนระยะไข่ปลาสามารถพัฒนาต่อไปได้ ข้อควรระวังคือต้องใช้ไทโอยูเรียในความเข้มข้นที่แนะนำเท่านั้น หากใช้ในอัตราที่สูงกว่าจะทำให้ดอกทุเรียนระยะไข่ปลาหรือตาปูถูกทำลาย</p>	<p>๔. เกษตรกร ควรมีความรู้การดูแลรักษา ผลทุเรียนในระยะต่างๆ การบำรุงต้นเพื่อให้สามารถเลี้ยงผลได้ การตัดแต่งผลที่ไม่มีคุณภาพทิ้ง การใช้ปุ๋ยสำหรับขึ้นพูของผลทุเรียน การเข้าสี และการเก็บเกี่ยวผลทุเรียนแก่สำหรับการส่งออกตามมาตรฐาน GAP พืชอาหาร</p> <p>๕. เกษตรกร ควรทราบวิธีการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ร่วมกับปุ๋ยเคมี ในการผลิตทุเรียนเพื่อให้มีประสิทธิภาพ และช่วยลดต้นทุนการผลิตให้กับเกษตรกร และเน้นการใช้ปุ๋ยถูกสูตร ถูกต้องตามความต้องการของพืช ถูกช่วงเวลา เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และมีความรู้การใช้สารอินทรีย์ชีวภาพแทนสารเคมี เช่น สารสะเดาอบ น้ำหมักชีวภาพ เชื้อบีที สารชีวภัณฑ์ (ไตรโคเดอร์มา เมตาโรเซียม บิวเวอร์เรีย) และการป้องกันกำจัดศัตรูพืชแบบวิธีผสมผสาน (IPM)</p>

<p style="text-align: center;">กระบวนการ/ขั้นตอน/วิธีการปฏิบัติ (ขององค์ความรู้)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อแนะนำ/เอกสารอ้างอิง/ คู่มือต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์ ความรู้</p>
<p>๗ การยึดช่อดอก หากเป็นต้นทุเรียนที่ฉีดพ่นด้วยสารพาโคลบิวทราโซลโดยปกติช่อดอกจะสั้น แก้ไขโดยการฉีดพ่นด้วยจิบเบอเรลลิน ในระหว่างระยะตาปูและระยะเหยียดดินหนุเท่านั้น หากปฏิบัติก่อนหรือ หลังระยะดังกล่าวจะไม่ได้ผล</p> <p>๘ การบำรุงช่อดอก ในช่วงดอกระยะเหยียดดินหนุ ใส่ปุ๋ยเคมีทางดินสูตร ๑๖-๑๖-๑๖ เพื่อเสริมความพร้อมของต้น และเพิ่มการติดผล ให้ฉีดพ่นธาตุแคลเซียมและโบรอนร่วมกับน้ำตาลทางด่วน ในระยะ ๑-๒ สัปดาห์ ก่อนดอกบาน ควรป้องกันกำจัดโรคและแมลงในช่วงก่อนดอกบานอย่างสม่ำเสมอ ระยะดอกบานควรดใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืชหรือใช้ด้วยความระมัดระวัง</p> <p>๙ การจัดการดอก มีการตัดแต่งดอก กำหนดให้ดอกแต่ละพวงห่างกันประมาณ ๑ คืบ เลือกไว้เฉพาะดอกที่อยู่ใต้ท้องกิ่งใหญ่สมบูรณ์ ส่วนดอกตำแหน่งอื่นๆ ได้แก่ ดอกที่อยู่กับกิ่งเล็ก ดอกที่อยู่กับกิ่งอ่อนปลิดทิ้งให้หมด ดอกที่อยู่ส่วนปลายของกิ่งให้คงเหลือดอกไว้เฉพาะกิ่งที่ได้ขนาด กิ่งใหญ่ หรือดอกที่อยู่โคนกิ่งกรณีดอกรุ่นเดียวกันและมีปริมาณมาก ต้องตัดแต่งให้เหลือปริมาณพอเหมาะ และอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม และตัดแต่งเมื่อดอกทุเรียนอยู่ระหว่างระยะมะเขือพวงถึงระยะหัวกำไล หากปฏิบัติก่อนจะทำให้ทุเรียนออกดอกรุ่นใหม่และเกิดปัญหาดอกต่างรุ่นตามมา</p> <p>การให้ปุ๋ย เพื่อเสริมให้ส่วนประกอบของดอกช่วยทำหน้าที่ในกระบวนการถ่ายละอองเกสรได้อย่างสมบูรณ์ ควรฉีดพ่นธาตุอาหารเสริม คือ ธาตุแคลเซียมและโบรอน โดยฉีดพ่นที่ช่อดอกในระยะหัวกำไลถึงก่อนดอกบาน</p> <p>การให้น้ำ ดอกระยะหัวกำไล จะพองโตขยายอย่างรวดเร็ว และมีความต้องการน้ำมาก การสังเกตว่าให้น้ำต้นทุเรียนเพียงพอหรือไม่ ให้ดูจากการถ่างตัวของดอกทุเรียนในพวง ซึ่งแบ่งเป็น ๓ ลักษณะ ถ่างตัวน้อย ก็หมายถึง ให้น้ำน้อย ถ่างตัวปานกลาง ก็หมายถึง ให้น้ำพอดี ถ่างตัวมาก ดอกส่วนใหญ่ของกลุ่มดอก ถ่างตัวดอกเหมือนรูปครึ่งวงกลม ก็หมายถึงให้น้ำมาก ก่อนดอกบานจะต้องลดปริมาณน้ำลง เมื่อดอกเปลี่ยนรูปร่างจากทรงหัวกำไลเป็นทรงยาว แสดงว่าใกล้ระยะที่ดอกจะบานแล้ว หากให้น้ำช่วงนี้มากเกินไป หรือมีฝนชุก ดอกจะหลุดร่วงมาก ฉะนั้นในระยะก่อนดอกบาน ต้องลดปริมาณน้ำลงประมาณ ๒ ใน ๓ ของการให้น้ำปกติ จะช่วยให้การติดผลดีขึ้น และควบคุมปริมาณน้ำให้อยู่ในปริมาณนี้ไปจนถึงดอกบาน และกลีบดอกร่วงเกือบหมดทั้งต้น จึงเพิ่มน้ำแก่ต้นเท่าจำนวนปกติ</p> <p>๑๐. รักษาอัตรา C/N Ratio พยายามลดบทบาทหน้าที่ของธาตุไนโตรเจนในการสร้างใบใหม่ให้ได้อย่างสม่ำเสมอ ด้วยการให้ปุ๋ยทางดินและใบที่มีโพแทสเซียมสูง และเสริมด้วยสารประกอบกลูโคส เพราะหากสารพาโคลบิวทราโซลเสื่อมฤทธิ์ ต้นทุเรียนจะสร้างใบใหม่เพื่อสร้างความสมดุลในต้นทุเรียน และส่งผลเสีย ต่อการพัฒนาของผลทุเรียน</p>	

<p style="text-align: center;">กระบวนการ/ขั้นตอน/วิธีการปฏิบัติ (ขององค์ความรู้)</p>	<p style="text-align: center;">ข้อแนะนำ/เอกสารอ้างอิง/ คู่มือต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์ ความรู้</p>
<p>๑๑ การตัดแต่งผล การตัดแต่งครั้งที่ ๑ ให้ตัดผลดังต่อไปนี้ออก</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ผลเล็กกว่าปกติในกลุ่มดอกเดียวกัน ๒. ผลรูปทรงแป้นไม่ครบพู่ ๓. ผลบิดเบี้ยว ๔. ผลที่ก้านผลไม่อวบอ้วน และเมื่อตัดแต่งผลระยะนี้เสร็จให้เหลือผลไว้จุดละ ๓-๔ ผล <p>การตัดแต่งครั้งที่ ๒ เมื่อผลอายุได้ ๖๐ วัน ควรตัดแต่งอีกครั้ง โดยให้กิ่งที่มีผลอ่อนเจริญเติบโต อยู่ทุกระยะ ๑ ดอกก็ตัดแต่งให้เหลือจุดละ ๑ ลูก แต่ถ้าเป็นกิ่งใหญ่ และมีผลอ่อนเจริญเติบโตอยู่จุดเดียว ก็ให้เหลือผลไว้ ๒-๓ ลูก โดยตัดแต่งผลที่บิดเบี้ยว ขนาดเล็กกว่าลูกอื่นๆ และผลที่มีหนามแดง การตัดแต่งครั้งนี้จะช่วยให้ผลทุเรียนขยายใหญ่ (ขึ้นพู่) และการพัฒนาของเนื้อเป็นไปอย่างปกติ</p> <p>การตัดแต่งครั้งสุดท้าย เมื่อผลมีอายุได้ ๗๕ วัน ให้ตัดแต่งผลที่มีขนาดเล็ก โตช้ากว่าผลอื่นๆ ผลหนามแดง ผลก้นจีบ ผลหัวหลิม ผลทรงแป้น ออกให้หมด ให้เหลือผลทรงที่ต้องการ ซึ่งการตัดแต่งครั้งนี้จะช่วยให้การพัฒนาของเนื้อ เป็นไปด้วยดี ขนาดและรูปทรงของผลบนต้นใกล้เคียงกัน</p> <p>๑๒ การดูแลในระยะผล ในระยะผลอ่อนนี้ ใส่ปุ๋ยเคมีสูตรฟอสฟอรัสต่ำ ไนโตรเจน และโพแทสเซียมปานกลาง ทุก ๒๐-๓๐ วัน และเมื่อผลอายุได้ ๖๐-๗๐ วัน ให้ปุ๋ยโพแทสเซียมสูง ให้ผลทุเรียนขยายผล (ขึ้นพู่) เนื้อมีการพัฒนาได้ดีและสุกแก่ เข้าสู่ได้เร็วขึ้น และควรให้อาหารเสริมทางใบเป็นระยะๆ โดยเน้นน้ำตาลทาตัววนควบคู่กับปุ๋ยทางใบ ฉีดพ่นเมื่ออายุของผลอยู่ใน สัปดาห์ที่ ๕, ๖, ๗, ๘ และ ๙ รวม ๕ ครั้ง และในขณะที่ผลกำลังมีการพัฒนาต้องสำรวจการเข้าทำลายของโรคและแมลงศัตรูพืช เพื่อป้องกันและกำจัดศัตรูพืชเป็นระยะๆ ได้ทันทั่วทั้ง</p> <p>๑๓ การโยงทุเรียน ใช้เชือกหรือวัสดุที่ทนต่อแรงดึงค่อนข้างสูง ทำการโยงเมื่อทุเรียนมีอายุ ๕-๖ สัปดาห์หลังดอกบาน เพื่อลดการหลุดร่วงของผลทุเรียนอายุ ๙-๑๑ สัปดาห์หลังดอกบานและกิ่งฉีกหักเนื่องจากลมแรง</p> <p>๑๔ การเก็บเกี่ยว ทุเรียนนอกฤดูจะแก่สุกช้ากว่าทุเรียนในฤดูเนื่องจากมีการสะสมแป้งมาก ประมาณ ๗-๑๕ วัน หรือผลมีอายุราว ๑๑๐-๑๑๕ วัน จึงจะเก็บเกี่ยวได้ หากปล่อยให้ไว้นานกว่านั้น ผลอาจจะแตกระหว่างการขนส่ง</p> <p>๑๕ การฟื้นฟูดินทุเรียนหลังการเก็บเกี่ยว เนื่องจากในช่วงกระตุ้นให้ต้นทุเรียนเกิดการสร้างตาดอกนั้น มีผลทำให้รากตะขาบและรากขนอ่อนฝ่อแห้งดำ ไม่สามารถดูดซึมธาตุอาหารจากดินได้ เมื่อมีดอกเกิดขึ้นมากมาย รากตะขาบและรากขนอ่อนที่สร้างขึ้นใหม่ได้ช้าและมีจำนวนน้อย ช่วยได้โดยใช้กรดฮิวมิกแอซิด ฉีดพ่นใต้ทรงพุ่ม สัปดาห์ละ ๑ ครั้ง รวม ๓ ครั้ง หรือใช้วัสดุล่อรากหวานที่ผิวดินใต้ทรงพุ่มเพื่อกระตุ้นให้รากทุเรียน งอกขึ้นมาอยู่ระหว่างผิวดินกับวัสดุล่อราก วัสดุที่ดีคือเศษหญ้าแห้งผสมกับปุ๋ยคอก</p>	

<p>กระบวนการ/ขั้นตอน/วิธีการปฏิบัติ (ขององค์ความรู้)</p>	<p>ข้อแนะนำ/เอกสารอ้างอิง/ คู่มือต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์ ความรู้</p>
<p>ปัจจัยแห่งความสำเร็จ</p> <p>๑ เลือกทำเลเพาะปลูกที่เหมาะสม มีน้ำใช้เพื่อการเกษตรที่เพียงพอ ไม่อับลม</p> <p>๒ หมั่นตรวจสอบวิเคราะห์ดิน ปรับปรุงดิน ดูแลรักษาดิน ใส่ปุ๋ยอินทรีย์อย่างสม่ำเสมอ ให้มีสภาพดี ไม่เป็นกรดต่าง เพื่อลดการเข้าทำลายของโรค และทำให้ธาตุอาหารอยู่ในรูปที่พืชดูดซึมไปใช้ได้</p> <p>๓ หมั่นตรวจแปลง ด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>๔ ต้องมีความรู้ความชำนาญในการผลิตทุเรียนนอกฤดู ไม่หยุดที่จะเปิดรับความรู้ใหม่ๆ อยู่เสมอ</p> <p>๕ ต้องมี GAP รับรอง และดูแลคุณภาพการผลิตให้ได้มาตรฐาน GAP</p> <p>๖ ต้องมีความรู้เรื่องการตลาด สามารถประเมินความต้องการของตลาดล่วงหน้าได้แม่นยำ ว่าตลาดมีผลผลิตในฤดูกาลช่วงใด และจะขาดตลาดหรือมีราคาสูงในช่วงใดของปี เพื่อนำมาสู่การวางแผนการผลิตทุเรียนนอกฤดู ให้มีผลผลิตในช่วงเวลาที่เราต้องการหรือตามคำสั่งซื้อของลูกค้า</p> <p>๗ มีการหาตลาดใหม่ๆ ทำความรู้จักคู่ค้า และศึกษาคู่แข่งทางตลาดอยู่เสมอ</p> <p>๘ ควบคุม รักษาผลผลิตทุเรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน และไม่เก็บเกี่ยวทุเรียนอ่อน</p> <p>แนวคิดในการทำงาน “ไม่หยุดเรียนรู้ ควบคุมพัฒนา มาตรฐานต้องรักษา คู่ค้าต้องใส่ใจ”</p> <p>หลักคิดในการประกอบอาชีพการเกษตร “ทำทุกอย่างด้วยใจรัก”</p>	
<p>ผู้บันทึกองค์ความรู้ ชื่อ นางสมฤทัย ใจกล้า ตำแหน่ง นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรปฏิบัติการ</p>	
<p>หน่วยงาน สำนักงานเกษตรอำเภอหนองบัวเต่างอย จังหวัดนครศรีธรรมราช โทรศัพท์ ๐๘๕ ๓๕๖ ๑๕๔๖</p>	